

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun, Victor Boico,
Nicolae Craiu,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar, declarat de procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 27 ianuarie 2020, în privința inculpatului

Cavaleru Ivan XXXXX, născut la XXXXX, originar și locuitor al s. XXXXX, r-nul XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 31.05.2017 - 27.12.2018,
instanța de apel: 15.01.2019 - 27.01.2020,
instanța de recurs: 27.05.2020 - 28.07.2020.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 27 decembrie 2018, Cavaleru Ivan a fost condamnat în baza art. 174 alin. (1) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, din momentul în care sentința va deveni executorie.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul părții vătămate XXXXX XXXXX prejudiciul moral în mărime de 40.000 de lei, 2100 lei suportate pentru efectuarea expertizei și suma de 3000 de lei, cu titlu de asistență juridică.

Solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului a fost respinsă ca neîntemeiată,

De la inculpat s-a încasat în beneficiul statului suma de 100 de lei cu titlu de taxă de stat, de la care a fost scutită reclamanta.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpatul Cavaleru I., la 29.10.2015, aflându-se în s. XXXXX, r-nul XXXXX, în apropiere de terasa „XXXXX”, în automobilul de model „Opel”, n/î neidentificat, urmărind scopul de a întreține un raport sexual cu minora XXXXX XXXXX, născută la XXXXX, despre care știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, a întreținut cu ultima un raport sexual în formă naturală cu consimțământul ei.

Tot el, în luna noiembrie 2015, la o dată neidentificată, aflându-se în s. XXXXX, r-nul XXXXX, în apropiere de terasa „XXXXX”, în automobilul său de model „Opel”, n/î neidentificat, urmărind scopul de a întreține un raport sexual cu minora XXXXX XXXXX, născută la XXXXX, despre care știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, a întreținut cu ultima un raport sexual în formă naturală cu consimțământul ei.

Instanța a reținut că, inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că în octombrie 2015 a început a comunica cu XXXXX XXXXX pe rețelele de socializare „Однокласники”. Într-o seară, pe la orele 20⁰⁰-21⁰⁰ s-au deplasat spre terasa „XXXXX”, au discutat în automobil 10-15 minute. A întrebat-o pe dacă are prieten, nu a întrebat-o despre vârstă. Ulterior a dus-o la locul de unde a luat-o și au stabilit că se vor mai vedea. Peste 2-3 zile a aflat că este minoră și nu s-au mai văzut. Peste o perioadă de timp, XXXXX i-a comunicat că este însărcinată. El a întrebat-o de la cine și i-a cerut să nu-l mai telefoneze, deoarece era în relație de concubinaj și nu voia probleme.

Totodată vina inculpatului este dovedită integral prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată, minoră XXXXX XXXXX, a declarat că nu cu mult timp înainte de 29.10.2015, a început a comunica cu inculpatul pe rețelele de socializare, ulterior prin telefon. Locuia cu bunica, iar părinții se aflau peste hotare. După 2-3 săptămâni de discuții și după 4-5 propuneri de a ieși la întâlnire din partea inculpatului, a mers cu Cavaleru I. la plimbare cu automobilul „Opel”, de culoare albastră. La inițiativa inculpatului au avut primul raport sexual neprotejat. Apoi au mai discutat la telefon, iar la 15.11.2015 au mai avut un raport sexual. Cavaleru I. este nepotul mamei finilor părinților ei. Inculpatul cunoștea că ea are 13 ani și că este în clasa 8, deoarece inculpatul are un frate cu un an mai mare decât ea. Când au ieșit la plimbare, inculpatul a întrebat-o direct câți ani are și ea a comunicat că 13 ani. Cu mama au mers la Cavaleru I. să-l întrebe dacă a avut relații sexuale cu partea vătămată, inițial inculpatul a recunoscut. Discuția a avut loc în prezenta mamei inculpatului. La 30.07.2017 a născut. Cavaleru I. a telefonat-o pe mama ei și a încercat să se împace, să nu se agraveze situația lui. Ea a comunicat dirigintei de clasă că tatăl copilului este Cavaleru I.

Reprezentantul legal al părții vătămate, XXXXX XXXXX, a relatat că fiica i-a spus că a avut raport sexual cu Cavaleru I. Au mers la inculpat acasă, ultimul a recunoscut că a avut relații sexuale, însă familia acestuia a reacționat negativ. Nu a solicitat ajutor material de la inculpat. Inculpatul o cunoștea bine pe XXXXX deoarece este prieten bun cu soțul ei. Cavaleru I. a recunoscut vina și de 2 ori a venit cu propunerea să le permită să se căsătorească, dânsa a fost împotriva. Familia lor a suferit mult din cauza inculpatului, le-a fost înjosită demnitatea în sat, viața fiicei s-a schimbat radical.

Martorul XXXXX XXXXX a declarat că este prietena XXXXX XXXXX. În toamna 2015, XXXXX a venit la ea acasă, iar seara a ieșit la poartă cu Cavaleru I. timp de 10-15 minute. Cavaleru I. era cu automobilul său. XXXXX i-a povestit anterior că este prietena inculpatului.

Specialistul Șova S., medic șef la dispensarul dermatovenerologic mun. Cahul, a declarat că sifilisul este de 3 categorii: primar, secundar și **terțiar latent**. Sifilisul terțiar latent poate apărea la orice fază, este un sifilis ascuns. Sifilisul se transmite pe cale sexuală doar 90 % doar dacă sunt erupții. Inculpatul Cavaleru I. a fost examinat de un alt specialist la 29.04.2016 și s-a constatat că nu este infectat cu sifilis. Conform datelor științifice, **sifilisul latent nu se infectează pe cale sexuală, motiv din care inculpatul posibil nu s-a infectat**. Partenerul se poate infecta dacă a întreținut raport sexual cu

persoana infectată de sifilis stadiul I, II secundar și primar. Momentul apariției sifilisului latent poate fi calculat după tabloul clinic. Sifilisul se poate infecta prin cale sexuală, transfuzia sângelui, condiții casnice. Sifilisul este o boală contagioasă, perioada de incubare este de 3-4 săptămâni, ulterior apar erupțiile și o ulcerațiile pe organele genitale, dar în sânge nu este încă sifilis. În sânge rămân anticorpi chiar și după tratament.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX XXXXX din 24.05.2016, la XXXXX XXXXX s-a constatat: Maturitatea sexuală atinsă. Se confirmă sarcina în termenul 29 săptămâni. S-a constatat d-z: **Sifilis latent**.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 03.05.2018, efectuat de Centrul de Medicină Legală, prin cercetarea probelor de sânge și salivă, paternitatea lui Cavaleru I. față de copilul XXXXX XXXXX, născută la XXXXX de către XXXXX XXXXX, nu se exclude.

Potrivit concluziilor de investigare a cazului de paternitate contestabilă nr. XXXXX din 13.06.2018, întocmit de către S.RX. „BrioMedTesk”, Cavaleru Ivan nu poate fi tatăl biologic al copilului XXXXX XXXXX. Probabilitatea paternității adevărate constituie 0%.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 02.10.2018, efectuat de Centrul de Medicină Legală, XXXXX XXXXX nu suferă și nu suferă de careva maladie psihică, este fără dereglări psihice. Conform stării psihice și a tabloului psihologic al expertizatei minore XXXXX XXXXX, se determină deplina capacitate de a percepe corect evenimentele importante pentru cauza penală. Starea psihică a minorei XXXXX XXXXX nu a fost influențată de evenimentele constatate. Luând în considerație tabloul clinic psihologic al expertizatei minore XXXXX XXXXX se constată deplina capacitate de a percepe, memora și reproduce adecvat circumstanțele cazului cercetat. La momentul examinării, dispune de capacitatea analitico-sintetică funcțională a procesului de gândire și poate aprecia corect specificul situației analizate, precum și a face declarații asupra cazului cercetat. Nu manifestă grad sporit al sugestibilității, imaginație sporită sau predispunere spre exagerare celor percepute și fantezie patologică. Deci, numita poate aprecia corect circumstanțele importante pentru cauza penală. Particularitățile psihologice individuale, care ar influența obiectivitatea celor percepute, la momentul examinării nu se depistează. La momentul examinării, expertizata minoră XXXXX XXXXX, dispune de capacitatea deplină de a aprecia corect circumstanțele importante pentru cauza penală. Asupra veridicității declarațiilor expertul psihologic nu se poate expune, deoarece nu ține de competența acestuia.

Cu referire la argumentul apărării că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii, deoarece potrivit concluziei de investigare a cazului de paternitate contestabilă nr. XXXXX din 13.06.2018, întocmit de către S.R.L. „BrioMedTesk”, Cavaleru I. nu poate fi tatăl biologic al copilului XXXXX XXXXX, iar probabilitatea paternității adevărate constituie 0%, instanța de judecată l-a respins, deoarece expertul nu a semnat pentru concluzie falsă conform art. 312 Cod penal, iar concluzia lui vine în contradicție cu cea din Raportul de expertiză judiciară nr. XXXXX din 03.05.2018, efectuat de Centrul de Medicină Legală, că paternitatea lui Cavaleru I. față de copilul XXXXX XXXXX, născută la XXXXX de către XXXXX XXXXX, nu se exclude.

Astfel, instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 174 alin. (1) Cod penal, ca raportul sexual, altul decât violul, comis asupra lui XXXXX XXXXX despre care știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani.

3. Inculpatul Cavaleru Ivan a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie achitat.

Apelantul a invocat că, nu am săvârșit infracțiunea pentru care a fost condamnat, nu a întreținut raporturi sexuale cu XXXXX XXXXX

3.1. La **11 martie 2019**, avocatul Andrei Boghian a declarat **cerere de apel suplimentară**, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Cavaleru I. să fie achitat, cu respingerea integrală a acțiunii civile înaintată de partea vătămată.

Apelantul a indicat că, fapta nu a fost săvârșită de inculpat, condamnarea cărui este fondată doar pe presupuneri.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2020, apelurile au fost admise, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Cavaleru Ivan a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) din Cod penal, din motiv că **nu s-a constatat existența faptei infracțiunii**.

Acțiunea civilă înaintată de către reprezentantul părții vătămate minore, Tatiana Coteș, privind încasarea de la Cavaleru Ivan a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei a fost respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de apel a statuat că, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 19.12.2019, în urma rezultatelor obținute la examinarea polimorfismului ADN, paternitatea inculpatului Cavaleru I. față de copilul XXXXX XXXXX, născut de către partea vătămată minoră XXXXX XXXXX, se exclude.

Inculpatul necesită a fi achitat de învinuirea **în săvârșirea infracțiunii** prevăzute de art. 174 alin. (1) din Codul penal, din motivul că **nu a fost constat existența faptei infracțiunii**.

Elementele constitutive ale infracțiunii incriminate inculpatului Cavaleru I., **nu se regăsesc** în baza probantă, adusă de către acuzator.

Declarațiile martorilor XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX și a reprezentantului legal al părții vătămate minore, XXXXX XXXXX, nu probează pertinent, vinovăția inculpatului **de săvârșirea infracțiunii** incriminate.

Inculpatul nu a întreținut niciun raport sexual **neprotejat** cu minora XXXXX XXXXX, ori, în cazul în care ar fi avut loc presupusele raporturi sexuale pe care le declară partea vătămată minoră XXXXX XXXXX, atunci și inculpatul Cavaleru I. **urma să fie infectat cu sifilis**.

Inculpatul nu a fost purtător al acestei infecții, fapt ce **exclude comiterea** de către acesta a raporturilor sexuale în privința minorei XXXXX XXXXX, or, potrivit declarațiilor martorului specialist S. Șova, partenerul se poate infecta cu sifilis dacă a întreținut raport sexual cu persoană infectată de sifilis stadiul I, II **secundar și primar**.

Prin urmare, declarațiile părții vătămate minore XXXXX XXXXX sunt neveridice și dubioase, or, sifilisul **latent** care a fost constatat prezent în sângele acesteia, nu se datorează în nici un caz infectării de la inculpat, prin presupusele raporturi sexuale.

Faptul că inculpatul **nu a comis** nici un raport sexual asupra părții vătămate minore se confirmă și prin raportul de expertiză judiciară nr. XXXXX din 19.12.2019, prin care s-a constatat că în urma rezultatelor obținute la examinarea polimorfismului ADN, paternitatea inculpatului Cavaleru I. față de copilul XXXXX XXXXX, născut de către partea vătămată minoră XXXXX XXXXX, se exclude.

Veridicitatea raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 19.12.2019, este confirmată și de concluzia de investigare a cazului de paternitate contestabilă nr. XXXXX din 13.06.2018, efectuat de către SRL „BrioMedTest”, potrivit cărui inculpatul Cavaleru I. nu poate fi tatăl biologic al copilului XXXXX XXXXX, probabilitatea paternității adevărate constituie 0 %.

Toate aceste circumstanțe, denotă cert despre **lipsa existenței faptei infracțiunii** prevăzute de art. 174 alin. (1) Cod penal, **în acțiunile inculpatului**, ceea ce duce implicit la inadmisibilitatea tragerii lui la răspundere penală.

Prin urmare, **lipsa semnelor material (faptei prejudiciabile) al laturii obiective a infracțiunii înseamnă inexistența faptei incriminate**, în sensul explicat mai sus.

Ori, în conformitate cu prezumția nevinovăției, concluziile privind vinovăția persoanei **în săvârșirea infracțiunii** nu pot să se bazeze pe presupuneri.

Din probele prezentate și rezultatele expertizelor efectuate pe dosar, s-a constatat cert că Cavaleru I. **nu a întreținut** cu XXXXX XXXXX raporturile sexuale.

Dat fiind faptul că, în cadrul examinării cauzei penale în instanța de apel, probele cercetate nu au confirmat în afara oricărui dubiu vinovăția inculpatului **în săvârșirea infracțiunii** incriminate, iar **învinuirea** adusă acestuia **este bazată pe presupuneri, fiind una abstractă și neconcretă**, urmează a fi dispusă achitarea inculpatului.

Întrucât s-a constatat cert, nevinovăția inculpatului **în comiterea infracțiunii** incriminate, acțiunea civilă înaintată de către reprezentantul părții vătămate minore, XXXXX XXXXX, împotriva lui Cavaleru I. privind încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, datorită faptului că, **părții vătămate** minore XXXXX XXXXX, **nu i-au fost cauzate nici un prejudiciu moral și material care să fie în legătură directă cu culpa inculpatului** Cavaleru I.

Dat fiind faptul că, s-a constatat cu certitudine **lipsa existenței faptei infracțiunii în acțiunile inculpatului**, urmează a casa sentința instanței de fond și în partea admiterii parțiale a acțiunii civile înaintată de către partea vătămată minoră.

5. Procuror-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței primei instanțe, deoarece apelul a fost greșit admis.

Recurentul a invocat că, instanța de apel a menționat la pagina 12 din decizie: „apreciind declarațiile martorilor XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX și a reprezentantului legal al părții vătămate minore XXXXX XXXXX, Colegiul judiciar constată că declarațiile acestora nu probează absolut în nici mod pertinent, vinovăția inculpatului Cavaleru I. de săvârșirea infracțiunii incriminate acestuia, or, declarațiile respectivilor martori nu reprezintă altceva decât o relatare a celor auzite de la partea vătămată minoră XXXXX XXXXX, declarațiile pe care Colegiul judiciar le apreciază într-o manieră critică, lipsite de coerență și care ridică multe semne de întrebare...”

Instanța de apel nu descrie (doar face extrasuri din declarații numai a unor propoziții) și nu face o apreciere declarațiilor martorilor XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, cât și a reprezentantului legal al părții vătămate minore XXXXX XXXXX,

depuse la faza de urmărire penală, cât și în instanța de fond, în colaborare cu alte probe administrate.

Astfel, regula cu privire la aprecierea probelor prevăzută de art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală - fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, nu s-a respectat.

În ședința instanței de judecată partea vătămată minoră XXXXX XXXXX a declarat că „la 29.10.2015 a ieșit cu Cavaleru I. la plimbare cu automobilul de model „Opel” de culoare albastră și la inițiativa acestuia au avut primul raport sexual neprotejat, iar la data de 15.11.2015 au mai avut un raport sexual. Inculpatul cunoștea faptul că ea are 13 ani și că este în clasa 8, mai mult, el știa în ce clasă este deoarece inculpatul are un frate cu un an mai mare decât partea vătămată. Când au ieșit la plimbare, inculpatul a întrebat-o direct câți ani are și ea a comunicat că are 13 ani. Inculpatul a rămas indiferent față de vârsta ei”.

Concluzia instanței de apel, că „declarațiile părții vătămate minore XXXXX XXXXX sunt apreciate critic, deoarece acestea nu demonstrează cert și fără echivoc vinovăția inculpatului” este neîntemeiată, ori, declarațiile părții vătămate pe parcursul urmăririi penale și judecării cauzei atât în instanța de fond cât și în instanța de apel, nu au suferit schimbări, au avut un conținut identic și care de altfel coroborează cu celelalte probe:

- declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate minore XXXXX XXXXX, care a declarat în ședința de judecată că, fiica i-a comunicat că a avut raport sexual cu Cavaleru I. A mers la inculpatul acasă, ultimul a recunoscut că a avut relații sexuale. Cavaleru I. a recunoscut vina sa și de 2 ori a venit cu propunerea să le permită să se căsătorească, dânsa a fost împotriva”;

- declarațiile martorului XXXXX XXXXX, care a declarat că „În toamna 2015 a venit la ea acasă XXXXX XXXXX și seara a ieșit la poartă cu Cavaleru I.”;

- conform Raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 02.10.2018, efectuat de Centrul de Medicină Legală „ XXXXX XXXXX nu suferea și nu suferă de careva maladie psihică, este fără dereglări psihice, conform stării psihice și a tabloului psihologic al expertizatei minore XXXXX XXXXX, se determină deplina capacitate de a percepe corect evenimentele importante pentru cauza penală. La momentul examinării, dispune de capacitatea analitico-sintetică funcțională a procesului de gândire și poate aprecia corect specificul situației analizate, precum și a face declarații asupra cazului cercetat. Nu manifestă grad sporit al sugestibilității, imaginație sporită sau predispunere spre exagerare celor percepute și fantezie patologică”.

Argumentele instanței de apel că „Colegiul judiciar își exprimă ferma convingere a faptului că, raporturile sexuale de care vorbește partea vătămată minoră XXXXX XXXXX nu au avut, respectiv, inculpatul nu a întreținut niciun raport sexual neprotejat cu minora XXXXX XXXXX, or, în cazul în care ar fi avut loc presupusele raporturi sexuale pe care le declară partea vătămată minoră XXXXX XXXXX, atunci și inculpatul Cavaleru I. urma să fie infectat cu sifilis. Însă, după cum s-a constatat, inculpatul nu a fost injectat cu sifilis din care considerente rezultă cert că, nici mai înainte de presupusele raporturi sexuale care îi sunt incriminate acestuia de partea acuzării, inculpatul Cavaleru I. nu a fost purtător al acestei infecții, fapt ce exclude comiterea de către acesta a raporturilor sexuale în privința minorei XXXXX XXXXX, or potrivit

declara pilor martorului specialist S. Şova, partenerul se poate infecta cu sifilis dacă a întreţinut raport sexual cu persoană injectată de sifilis stadiul I, II secundar şi primar”, sunt vădit neîntemeiate.

Ori, în şedinţa de judecată din 09.01.2019, martorul S. Şova a declarat că „sifilisul este de 3 categorii: primar, secundar şi terţiar latent. Sifilisul terţiar latent poate apărea la orice fază, este un sifilis ascuns. Sifilisul se transmite pe cale sexuală doar 90% doar dacă sunt erupţii. Inculpatul Cavaleru I. a fost examinat de un alt specialist la data de 29.04.2016 şi s-a constatat că nu este infectat cu sifilis. Conform datelor ştiinţifice, sifilis latent nu se infectează pe cale sexuală, motiv din care inculpatul posibil nu s-a infectat...”. Totodată, la inculpat nu s-au depistat careva leziuni corporale.

Concluzia instanţei de apel că „raportul de expertiză judiciară nr. XXXXX din 19.12.2019, (prin care s-a constatat că paternitatea inculpatului Cavaleru I. faţă de copilul XXXXX XXXXX. născut de către partea vătămată minoră XXXXX XXXXX se exclude), demonstrează incontestabil nevinovăţia inculpatului Cavaleru I. şi respectiv, netemeinicia declaraţiilor părţii vătămate minore XXXXX XXXXX care a declarat că raporturile sexuale ar fi fost comise anume de către inculpatul Cavaleru I.”, trebuie să fie apreciată critic, deoarece chiar dacă paternitatea inculpatului faţă de copil născut de către victima nu s-a confirmat, acest fapt nu exclude şi nu demonstrează nici într-un fel nevinovăţia inculpatului Cavaleru I. de comiterea infracţiunii imputate.

Instanţa de apel s-a axat asupra concluziilor expertizei judiciare cu privire la paternitatea inculpatului faţă de copilul născut de către partea vătămată, deşi trebuia să analizeze situaţia reieşind din declaraţiile părţii vătămate cu privire la existenţa raportului sexual cu inculpatul, confirmat prin declaraţiile reprezentatului legal XXXXX XXXXX, martorului XXXXX XXXXX, că între acestea au avut loc întâlniri, că inculpatul a recunoscut întreţinerea raportului sexual şi a venit cu propunere de căsătorie.

Ori, nu se incriminează inculpatului raportul sexual cu partea vătămată soldat cu naşterea copilului, şi pe parcursul examinării cauzei în instanţele de judecată vinovăţia inculpatului de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) Cod penal a fost pe deplin dovedită.

Din alt punct de vedere, faptul întreţinerii raportului sexual cu minora XXXXX XXXXX este dovedit, deoarece ultima a născut un copil la XXXXX, în vârsta de 14 ani. Însă instanţa de apel a concluzionat că nu s-a constatat existenţa faptei infracţiunii prevăzute de art. 174 Cod penal, deşi, în acest caz, o soluţie corectă ar fi adoptarea deciziei în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod penal - fapta nu a fost săvârşită de către inculpat.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluţia, motivarea soluţiei contrazice dispozitivul hotărîrii, instanţa a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluţia instanţei.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei şi argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanţei de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanţele de fond şi de apel, inclusiv în temeiul când hotărîrea atacată nu cuprinde motive legale pe care

se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. În corespundere cu art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Conform art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. În corespundere cu art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe.

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului sentinței, instanța de fond doar a trecut în revistă probele administrate, însă nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, privind cele două episoade din 29 octombrie și noiembrie 2015 imputate inculpatului, neindicând motivele pentru care a respins probele și versiunile apărării (*pct. 2. din decizie*).

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

În al doilea rând, potrivit art. 414 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Conform art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. În corespundere cu art. 394 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului și motivele pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acușării. Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. În corespundere cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Conform jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori

nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări. Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, întemeiat rejudecând cauza potrivit regulilor generale, conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate (*pct. 4. din decizie*):

a) a constatat în descriptivul deciziei diverse motive de achitare a inculpatului, care se exclud reciproc și generează consecințe juridice diferite, cum ar fi că: *„inculpatul necesită a fi achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) din Codul penal, din motivul că nu a fost constat existența faptei infracțiunii..., elementele constitutive ale infracțiunii incriminate inculpatului nu se regăsesc în baza probantă..., declarațiile martorilor nu probează pertinent, vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate..., toate aceste circumstanțe, denotă cert despre lipsa existenței faptei infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) Cod penal, în acțiunile inculpatului..., prin urmare, lipsa semnului material (faptei prejudiciabile) al laturii obiective a infracțiunii înseamnă inexistența faptei incriminate, în sensul explicat mai sus..., concluziile privind vinovăția persoanei în săvârșirea infracțiunii nu pot să se bazeze pe presupuneri..., s-a constatat cert că Cavaleru I. nu a întreținut cu XXXXX XXXXX raporturile sexuale..., probele cercetate nu au confirmat în afara oricărui dubiu vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, iar învinuirea adusă acestuia este bazată pe presupuneri, fiind una abstractă și neconcretă..., s-a constatat cert nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate..., inculpatul nu a comis niciun raport sexual asupra părții vătămate minore..., fapt ce exclude comiterea de către acesta a raporturilor sexuale în privința minorei..., s-a constatat cu certitudine lipsa existenței faptei infracțiunii în acțiunile inculpatului”*.

Totodată, în dispozitiv a dispus divergent că inculpatul este achitat din motivul că: *„nu s-a constatat existența faptei infracțiunii”*, soluție care contravine vădit și circumstanțelor cauzei, din care rezultă că partea vătămată minoră, născută la XXXXX, a născut copilul XXXXX XXXXX pe XXXXX, adică până la vârsta de 16 ani.

Prin urmare, există fapta prejudiciabilă prevăzută în art. 174 alin. (1) Cod penal - raportul sexual, altul decât violul, comis asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani;

b) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, privind cele două episoade din 29 octombrie și noiembrie 2015 imputate inculpatului, neindicând motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acuzării, inclusiv cele reproduse în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*).

Ori, concluziile confuze și absolut divergente că: *„inculpatul nu a întreținut niciun raport sexual neprotejat cu minora XXXXX XXXXX ori, urma să fie infectat cu sifilis..., potrivit declarațiilor martorului specialist S. Șova, partenerul se poate infecta cu sifilis dacă a întreținut raport sexual cu persoană infectată de sifilis stadiul I, II secundar și primar..., prin urmare, declarațiile părții vătămate minore sunt neveridice și dubioase, deoarece sifilisul latent care a fost constatat prezent în sângele acesteia, nu se datorează*

în niciun caz infectării de la inculpat..., **părții vătămate minore nu i-au fost cauzate niciun prejudiciu moral și material care să fie în legătură directă cu culpa inculpatului**”, nu corespund criteriilor de drept privind aprecierea probelor și circumstanțelor cauzei prevăzute în art. 101 Cod de procedură penală.

Mai mult, instanța nu a apreciat concluziile specialistului Șova S. că: „*sifilisul este de 3 categorii: primar, secundar și terțiar latent. Sifilisul terțiar latent poate apărea la orice fază, este un sifilis ascuns. Sifilisul se transmite pe cale sexuală doar 90 % doar dacă sunt erupții. Inculpatul Cavaleru I. a fost examinat de un alt specialist la 29.04.2016 și s-a constatat că nu este infectat cu sifilis. Conform datelor științifice, sifilisul latent nu se infectează pe cale sexuală, motiv din care inculpatul posibil nu s-a infectat. Partenerul se poate infecta dacă a întreținut raport sexual cu persoana infectată de sifilis stadiul I, II secundar și primar. Momentul apariției sifilisului latent poate fi calculat după tabloul clinic. Sifilisul se poate infecta prin cale sexuală, transfuzia sângelui, condiții casnice*”, în coraport cu concluziile din raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX XXXXX din 24.05.2016, că: „*la XXXXX XXXXX s-a constatat: d-z: Sifilis latent*”.

Totodată, instanța nu a raportat ”*sarcina în termenul 29 săptămâni - examenul ecologic din 17.05.2016*”, constatată la partea vătămată prin raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX XXXXX din 24.05.2016, cu data faptelor incriminate inculpatului în rechizitoriu, omițând și că concluzia din raportul de expertiză judiciară nr. XXXXX din 19.12.2019 că: „*în urma rezultatelor obținute la examinarea polimorfismului ADN, paternitatea inculpatului Cavaleru I. față de copilul XXXXX XXXXX, născut de către partea vătămată minoră XXXXX XXXXX, se exclude*”, nu este în sine o probă, separată, care să excludă literalmente faptele imputate în actul de învinuire că: „*la 29.10.2015, aflându-se în s. XXXXX, r-nul XXXXX, în apropiere de terasa „XXXXX”, în automobilul de model „Opel”, n/î neidentificat, urmărind scopul de a întreține un raport sexual cu minora XXXXX XXXXX, născută la XXXXX, despre care știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, a întreținut cu ultima un raport sexual în formă naturală cu consimțământul ei, tot el, în luna noiembrie 2015, la o dată neidentificată, aflându-se în s. XXXXX, r-nul XXXXX, în apropiere de terasa „XXXXX”, în automobilul său de model „Opel”, n/î neidentificat, urmărind scopul de a întreține un raport sexual cu minora XXXXX XXXXX, născută la XXXXX, despre care știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, a întreținut cu ultima un raport sexual în formă naturală cu consimțământul ei, adică a comis infracțiunea prevăzută în art. 174 alin. (1) Cod penal - raportul sexual, altul decât violul, comis asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani*”.

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că ambele instanțe nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârilor adoptate, și că recursurile de pe rol sunt întemeiate.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se

impune soluția aditerii recursului ordinar, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

admite recursul ordinar declarat de procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, casează total decizia Colegiul penal al Curții de Apel Cahul din 27 ianuarie 2020, în privința inculpatului Cavaleru Ivan XXXXX și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 21 august 2020.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun
Victor Boico
Nicolae Craiu